Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

104

cuacuatis 2 licciatis solus cū solo amore/ Quōm em
grā venit ad hominē tunc potest fit ad omnia 2 qui Det
tunc pauper 2 infirmus erit 2 qi tm ad flagella ellatus
In hys no debes deiri nr desperare sed ad voluntate eyim
miter stare 2 cuncta supuenientia tibi ad laude xpi pe
ti/ Quia post hyemē sequitur estas 2 post nocte exit
dies 2 post tempestate magna serenitas De alacrō
Omē gne humanū ut plurimū solatiū o solacōm c viii
cū adest diuinum/ Magnum e 2 valde magnum ta
dum quod ima passi cadere solacio/ pro honore habere
velle exilium cadere velle sustinere 2 ī nullo se ipsum q
rere nr ad ppm intentum respicere/ Quid magni si se
hylaris 2 denotus adueniente gra optabilis si hora
Gratis ter suauiter egrat q gra dei portat/ Et quid
mirū si omnis no sentit q portā ab omnipotente et
dulcē a suo ductore/ Libenter habemus aliqd p solacio 2
difficilter venit ho a se ipso/ Dicit sthis laurentius
me sentim cū suo sacerdote/ qe omne qi mod delectat vi
debat 2 desperit sudium dei sacerdote Dixit q marie dilli
gebat pro amore xpi erat a se tolli et mori sebat Amore
go caterris amicis hominis superauit 2 pro humano solacio
diuinum bnplacitum magis elegit Ita et tu aliqm nūm
2 dilectum animū pro amore dei et mize nr graditer
ferabis cū suauitas fuerit solacio amici/ Sicut q
optz nos tandem omis abinuicē separari/ Multum et
diu optz homines in se ipso stare atq; desitat plene
se ipsum spare 2 totum affectum suum in deum tere/ Quōm
homo stat sup se ipsum facile labitur ad solacios huma
nas/ Hz verus amator xpi 2 studiosus secutator diuinum
no cadit sup solacios/ nr qrit tales sensibiles dulcedines